

"El misteri de la trobada personal amb Déu només s'entén en el silenci"

Ds, 21/12/2013 per Papa Francesc

[Les homilies del papa Francesc](#)

Homilia del Papa Francesc a la Casa de Santa Marta. 20 de desembre de 2013

Només el silenci protegeix el misteri del camí que l'home fa amb Déu. Ho ha dit el Papa Francesc a l'homilia de la missa d'aquest matí a la Casa de Santa Marta. El Senyor, ha afegit, ens dóna "la gràcia d'estimar el silenci", que cal que sigui "custodiat" lluny de qualsevol "publicitat".

A la història de la salvació, els "llocs" en els que Déu ha triat manifestar-se a l'home no són el xivarri ni l'espectacle, sinó l'ombra i el silenci. Límits difosos que el seu misteri ha acabat fent visibles, ha acabat fent-los carn. El Papa Francesc ha fet considerar l'Anunciació, presentada a l'Evangelí d'avui: concretament el moment en que l'àngel li diu a Maria que el poder de l'Altíssim la "cobrirà amb la seva ombra". Com, en el fons, gairebé de la mateixa substància de l'ombra era fet també el núvol amb el qual Déu va protegir els hebreus al desert.

"El Senyor sempre ha cuidat el misteri i l'ha cobert. No n'ha fet publicitat. Un misteri que faci publicitat no és cristià, no és el misteri de Déu: és una enganyifa de misteri! I això és el que li passa a la Mare de Déu aquí, quan rep el seu Fill: el misteri de la seva maternitat virginal queda cobert. I tota la vida! I Ella ho sabia. Aquesta ombra de Déu, a la nostra vida, ens ajuda a descobrir el nostre misteri: el nostre misteri de la trobada amb el Senyor, el nostre misteri del camí de la vida amb el Senyor".

"Cadascú de nosaltres -diu el Papa Francesc- sabem com treballa misteriosament el Senyor en el nostre cor, en la nostra ànima". I quin és "el núvol, el poder, com s'ho fa l'Esperit Sant per cobrir el nostre misteri?"

"Aquest núvol en nosaltres, en la nostra vida es diu silenci: el silenci és ben bé el núvol que cobreix el misteri del nostre tracte amb el Senyor, de la nostra santedat i dels nostres pecats. Aquest misteri que no podem explicar. Però quan no hi ha silenci a la nostra vida, el misteri es perd, se'n va. Custodiar el misteri amb el silenci! Això és el núvol, això és el poder de Déu per nosaltres, això és la força de l'Esperit Sant".

La Mare de Jesús ha estat la perfecta icona del silenci. Des de l'anunci de la seva excepcional maternitat fins al Calvari. Penso, observa el Papa Francesc, en "quantas vegades ha callat i quantes vegades no ha dit el que sentia per custodiar el misteri del tracte amb el seu Fill", fins al silenci més cru, "al peu de la Creu".

"L'Evangelí no ens diu res: si ha dit una paraula o no l'ha dit... Era silenciosa, però dins del seu cor, quantes coses deia al Senyor! 'Tu, aquell dia -el que hem llegit- em vas dir que seria gran; tu em vas dir que li donaries el Tron de David, el seu pare, que regnaria per sempre i ara el veig allà!'. La Mare de Déu era humana! I potser tenia ganes de dir: 'Mentides! M'han enganyat!': Joan Pau II deia això, parlant de la Mare de Déu en aquell moment. Però Ella, amb el silenci, ha cobert el misteri que no entenia i amb aquest silenci ha deixat que aquest misteri pogués

créixer i florir en l'esperança”.

“El silenci és allò que custodia el misteri”, per la qual cosa el misteri “del nostre tracte amb Déu, del nostre camí, de la nostra salvació -ha repetit el Papa Francesc- no pot ser esbombat, publicitat”. Que el Senyor "ens doni a tots la gràcia d'estimar el silenci, de cercar-lo i tenir un cor custodiat pel núvol del silenci”.

Traducció: Jacint Figueras